

For at undgå konkurrenceforvridning og miljøpolitisk plat foreslår vi Den Videnskabelige Komité styrket. Vi kunne godt tænke os, at dens uvildighed garanteres, og at eksperterne i højere grad spørges til råds i miljøspørgsmål. I dag kan miljøgarantien jo afprøves ved Domstolen, men reelt ved vi ikke, hvordan den stiller sig. Vi ønsker på det område, at hvis Rådet underkender Den Videnskabelige Komité's råd og indstilling, så skal det være muligt for de enkelte lande at bruge miljøgarantien.

På den baggrund kan der skabes mulighed for, at et medlemsland kan iværksætte højere miljøstandarder, selv om man i Rådet ikke kan skabe flertal for Den Videnskabelige Komité's anbefalinger. Dét er vores løsningsmodel, og på det her område mener vi, at det vil styrke indholdet af miljøgarantien.

Jeg ser ikke forholdet mellem det indre marked og miljøet som to modstridende poler. Vi har kun råd til at opretholde et bæredygtigt miljø, hvis der er penge til det. Vi vil jo også gerne hjælpe Østlandene, så de kan komme op på en højere standard, og det koster altså mange penge. For mig at se tjener vi penge hjem til miljøet via det indre marked, og vores miljøpolitik er omvendt med til, at virksomhederne til stadighed udvikler nye, miljørigtige produkter og producerer så rent som muligt.

Jeg mener, at det vil være uklogt, hvis vi fuldstændig stålsat og for enhver pris altid sætter miljøet over hensynet til det indre marked; nogle miljøhensyn viser sig jo også somme tider at være ganske udokumenterede, så vi må finde en balance. Når det så er sagt, må jeg også sige, at jeg faktisk mener, at der er en god vilje blandt EU's medlemslande til at gøre noget ved miljøet.

På topmødet på Korfu i sommeren 1994 fik den danske regering jo tilslutning fra de andre EU-lande til at opprioritere hensynet til miljøet. Så selv om jeg er meget glad for, at vi har fået Sverige og Finland med i EU, er de andre EU-lande ikke så ringe endda. Jeg vil i hvert fald ikke være med til at mistænkeliggøre dem i denne sammenhæng.

Jeg var glad for udenrigsministerens besvarelse til Enhedslisten, hvor vi fik slået fast, at langt hovedparten af retsakterne på miljø- og sundhedsområdet har ført til uændret eller højere beskyttelsesniveau. Og jeg synes, at den her regering – ligesom den borgerlige regering – udviser vilje til at opnå de bedst mulige standarder på miljøområdet.

Til sidst vil jeg for god ordens skyld meddele, at vi støtter den af hr. Ove Fich foreslåede dagsorden, som vi jo er medforlagsstillere til.

Steen Gade (SF):

Når man skal sammenligne de to sidste ærede talere, så får man lyst til at rose den sidste. Der var dog også nogle miljøovervejelser med i talen fra De Konservatives ordfører. Vi har hæftet os ved, at man fra konservativ side er indstillet på, at der faktisk skal ske ændringer og en styrkelse af miljøgarantien.

For SF er det en helt afgørende politisk kamp i de kommende år at sørge for, at miljø bliver styrende for den økonomiske politik, at det bliver en del af de globale spilleregler for handel, og at miljøhensyn bliver stærkere end varenes og kapitalens fri bevægelighed. Det gælder såvel dansk politik som EU-politik og global politik. Det samme gælder for sundhedsområdet.

Den kamp er jo på ingen måde vundet, selv om man næsten kunne få det indtryk, da man hørte udenrigsministerens tale, ligesom der heller ikke er tale om, at vi bare mangler nogle krøller. Nej, der er brug for noget, der ligner en revolution i tankegang, i økonomiske prioriteringer, i politiske prioriteringer, i produktionen og i vore vaner. Der er kraftige modspillere i kampen for en sådan strategi. Jeg vil nævne fire eksempler.

For det første: Store kapitalinteresser udfolder for tiden en voldsom aktivitet for at undgå en vedtagelse i Baselkonventionen om et totalt forbud mod eksport af miljøfarligt affald fra OECD-lande til ulande. Her er en international handling helt afgørende. Og det er også helt afgørende, at EU-landene holdes fast på det løfte, som miljøministrene gav hinanden på det punkt sidste år.

Det vil kun kunne lykkes at vinde denne kamp, hvis EU-landene kan holdes fast. Det bliver under alle omstændigheder en kamp imod USA's og Japans interesser, men det kan kun blive til et globalt fremskridt, hvis EU-landene kan holde sammen, og derfor held og lykke til hr. Svend Auken i de kommende måneder, hvor der skal kæmpes både mod EU-Kommissionen og store kapitalinteresser, først og fremmest fra USA.

Et andet eksempel: Pesticidområdet vil – som det også er fremhævet af hr. Bent Hindrup – fremover blive reguleret i EU, oven i købet i et landbrugsdirektiv, hvor der ikke engang er en